

Vergaderjaar 1995–1996

24 641

Uitvoering van richtlijn nr. 94/45/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 september 1994 inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad of van een procedure in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie ter informatie en raadpleging van de werknemers (Wet op de Europese ondernemingsraden)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

In paragraaf 1 ontbrak de zin: Zie met name paragraaf 3.4.3 tot en met 3.4.6.

Paragraaf 2.4 onder 3 luidde als volgt: Voor het geval de bijzondere onderhandelingsgroep na drie jaar onderhandelen met het hoofdbestuur nog geen accoord heeft kunnen sluiten schrijft de richtlijn het hoofdbestuur de instelling van een Europese ondernemingsraad voor. Die moet dan in elk geval over in de bijlage bij de richtlijn genoemde kwesties worden geïnformeerd en geraadpleegd. Deze Europese ondernemingsraad moet dus worden onderscheiden van een Europese ondernemingsraad die voortvloeit uit een met de bijzondere onderhandelingsgroep gesloten accoord. Om verwarring te voorkomen zal eerstgenoemde hierna waar nodig steeds worden aangeduid als: de Europese ondernemingsraad op grond van de bijlage c.q de EORb.

De vierde alinea van paragraaf 3.3 luidde als volgt: Hoofdstuk II, paragraaf 3 gaat over de situatie dat binnen drie jaar geen zodanig accoord kan worden bereikt. In dat geval wordt het hoofdbestuur verplicht:

A. een Europese ondernemingsraad op te richten en
B. jegens die raad bepaalde voorschriften inzake informatieverstrekking en raadpleging na te leven.

Paragraaf 3.4.2 onder a luidde als volgt: Artikel 9 van het wetsvoorstel bepaalt dat in de bijzondere onderhandelingsgroep één lid zitting heeft voor elke lid-staat waar werknemers van een communautaire onderneming of groep werkzaam zijn en één, twee, onderscheidenlijk drie aanvullende leden voor elke lid-staat waar ten minste een kwart, de helft, onderscheidenlijk driekwart van de werknemers werkzaam zijn. Bij ondernemingen met vestigingen in alle lid-staten kan dit er toe leiden dat de BOG uit meer dan 17 leden zal moeten zijn samengesteld. Dat lijkt strijdig te zijn met artikel 5, tweede lid, onder b, van de richtlijn, dat bepaalt dat de BOG ten hoogste 17 leden telt. Het kabinet meent dat dit toch is toegestaan omdat het aan te merken valt als een voor werknemers gunstiger bepaling. De Brusselse deskundigenwerkgroep deelt die mening.

De vierde zin van paragraaf 3.4.4 luidde: Niet zozeer vanwege de onduidelijkheid van die mogelijkheid, maar vanwege de overbodigheid daarvan gegeven het algemene vertrekpunt dat alleen die kosten voor vergoeding in aanmerking komen die binnen het redelijke blijven.

De laatste zin van paragraaf 3.4.4 luidde: Zie de artikelen 5, 12 en 20.

In paragraaf 3.4.7 is in de tweede regel achter «Europese ondernemingsraad» toegevoegd: op grond van de bijlage.

De laatste zin van paragraaf 3.4.7 luidde als volgt: Mede omdat via de regeling van het aantal zetels van de Europese ondernemingsraad ook al rekening wordt gehouden met de (in de werknemersaantallen tot uitdrukking komende) draagkracht van multinationals, laat het wetsvoorstel het aan de Europese ondernemingsraad zelf over om te beslissen wanneer het uit zijn midden een beperkt comité kiest en welke rol dat speelt bij ad hoc raadplegingen (artikel 18, tweede lid).